

NOVA FILATELIJA

L J U B L J A N A
JANUAR—FEBRUAR 1952
30—din Št. 1-2 Leto IV.

NAŠI OVITKI PRVEGA DNE

(First day covers)

Objavljamo popis vseh doslej v FLR Jugoslaviji v promet danih ovitkov prvega dne (First day covers). Niže so našteti samo pravi FDC-ovitki, ki so prišli v promet ob posebnem dogodku in imajo temu dogodku ustrezno sliko (ali napis), posebne znamke in priložnostni žig.

Ovitek (FDC) št. 1: 2. 4. 1945 — Ilinden
Ovitek (FDC) št. 2: 10. 5. 1946 — Kongres PTT

Ovitek (FDC) št. 3: 20. 3. 1949 — Planica
Ovitek (FDC) št. 4: 20. 8. 1950 — Sahovska olimpiada

Ovitek (FDC) št. 5 — OF Slovenije
(glej sliko v št. 5/6 1951, stran 71)

Ovitek (FDC) št. 6 — ZEFIZ, Zagreb

a) Stari Zagreb (rjava) — slika bivše palače Rauch, sedaj Predsedstvo GNO grada Zagreba

b) Stari Zagreb (zelena) — motiv

c) Stari Zagreb (olivna) — Visoka ulica

č) Stari Zagreb (modra) — Popov toranj, sedaj Zvezdarnica

d) Stari Zagreb (rdeča) — motiv

Vseh 5 ovitkov ima na barvnem traku znak »HFS« in napis »I. ZEMALJSKA FILATELISTIČKA IZLOŽBA V ZAGREBU 16.—26. VI. 1951. Cena po din 25.—.

Ovitek št. 7: Srbska vstaja 13. 7. 1951

Št. 8: 14. 7. 1951 — UIAA, Bled (glej sliko v št. 7/8 1951, stran 88)

Št. 9: 27. 7. 1951 — Hrvaška vstaja

Št. 10: 27. 7. 1951 — Bosanska vstaja

Št. 11: 16. 8. 1951 — Padalci, Bled

Št. 12: 9. 9. 1951 — Kulturniki

a) Velike godišnjice jugoslovenske kulturne prošlosti (popolna serija 3 znamk)

b) Primož Trubar — naklada FZS

Št. 13: Makedonska vstaja 11. X. 1951

Št. 14: Razstava v Zemunu — Dan Armije 22. XII. 1951

ZADNJE VESTI

V LR Črni gori je bil ustanovljen dne 24. 2. 1952 Savez filatelista Crne gore s sedežem na Cetinju. Za predsednika je

VSEBINA:

Pred III. rednim občnim zborom naše Zveze — Zemljevid podružnic v LR Sloveniji — Dr. Franc Marušič, Solkan: Znamke pod drobnogledom — Branko Jerkovič: Način zbiranja znamk (Smeri, moda in še kaj) — Ksenija Stebih: Svetovno slovstvo na znamkah (1. nadaljevanje) — Ivan Pirnat, Crnomelj: Kako si sam naredim album — Naše nove znamke — Nove znamke v svetu — Motivi na naših znamkah — Občni zbori — Iz LR Bosne in Hercegovine — Sprememba poštna tarife — Nagradna številčnica št. 1 — Strokovni tisk — Naše glasilo — Zanimivosti — Humor — Naši ovitki prvega dne (FDC) — Zadnje vesti — Oglasi.

Urejuje uredniški odbor.

Odgovorni urednik Silvo Pajk, Ljubljana, Gosposvetska 10/IV

Tekoči račun Narodne banke, Ljubljana, št. 604-95331-18

Glasilo izhaja 10-krat v letu. Letna naročnina din 300.—.

Tiska Tiskarna »Slovenskega poročevalca« v Ljubljani.

bil izvoljen tov. Milutin Soč, za sekretarja Vojo Pavičić. Toplo pozdravljamo najmlajšo bratsko črnogorsko Zvezo, ji želimo razcvit in zagotavljammo našo pomoč ter sodelovanje v skupnih naporih.

Nove športne znamke STT-VUJA bodo imele tele vrednosti: 5, 10, 15, 28, 50 in 100 din. Slike raznih športnih panog.

Dodatne vrednote frankovnih znamk iz gospodarske serije še izidejo: din 2 rožnato karminska — žetev in din 8 ultramarin siva — rudarstvo.

Ovitek (FDC) št. 12b — Trubar

ZANIMIVOSTI

Na Češkem bodo v kratkem izšle sledeče priložnostne serije: 100-letnica rojstva delavskega voditelja Ladislava Zapotočkega, 100-letnica smrti pesnika Jana Kollarja in 40-letnica vseslovenskega kongresa v Pragi.

Obrazi otrok na zadnji nizozemski otroški seriji so povzeti s fotografij. Poštna uprava si je izmislila ob tej priliki nekaj povsem novega. Zbrala je otroke, ki so na znamkah prikazani. Vsi hodijo sedaj v isto šolo, v prostem času pa prodajajo znamke, vsak samo tisto, na kateri je njegova slika. Ta svojevrsten način prodaje se je baje dobro obnesel.

NOVA FILATELIJA

GLASILO FILATELISTIČNE ZVEZE SLOVENIJE
ORGANE MENSUEL DE LA FÉDÉRATION PHILATÉLIQUE DE SLOVÉNIE

LETNIK IV.

JANUAR—FEBRUAR 1952

ŠTEV. 1-2

VSEM NAŠIM PODRUŽNICAM

3. redni občni zbor Filatelistične zveze Slovenije bo v nedeljo 30. marca 1952 ob 9.30 dopoldne. Delegati (s pooblastili) naj se javijo ob napovedani uri v Domu Zveze na Miklošičevi cesti 5, kjer bodo dobili navodila o prostoru zborovanja in vse druge informacije.

Dan preje, v soboto 29. marca od 16. ure dalje, bo v prostorih Zveze predkonferenca delegatov. Vabljeni so vsi delegati, ki se lahko udeležijo te predkonference. Podružnice naj sporoče Zvezi pravočasno odn. najdalje do 20. III. 1952 imena delegatov, ki žele prenočišča.

Od 25. do 31. maja 1952 bo v Beogradu prva razstava Saveza filatelista Jugoslavije. Podrobnosti bomo še objavili.

Na dan 1. januarja 1952 nam kaže pričujoči zemljevid 43 naših podružnic, ki imajo ob novem letu skupno 3612 članov, od tega 2694 odraslih in 918 mladincev.

ZNAMKE POD DROBNOGLEDOM

Morda naslov ni preveč posrečen. Filatelija je sicer naležljiva bojezen, vendar kužnih klic kot njenih povzročiteljev ne mislimo iskati. Pač pa nam bo drobnogled pokazal danes drobec tistega, kar je krivo, da ne ozdravi več, kdor je zapadel filateliji. Odkril nam bo vrsto zanimivosti in sicer primere, v katerih je znamka prišla navzkriž s slovnico in pravopisom, z zgodovino in zemljepisom ter s pravnimi predpisi, pri čemer sta ji od prilike do prilike pomagala tudi tiskarski in slikarski škrat.

Začnimo z najmanj zanimivim: s slovnico, oziroma s pravopisom.

Belgija je izdala leta 1915 serijo znamk, med katerimi je tudi vrednost za 5 frankov. Na fiamski označbi vrednosti čitamo »franken«, kar je napačno. Napako so sicer popravili, toda šele leta 1919 z novo izdajo te znamke. Isto napako ima paketna znamka izdaje 1915, vrednosti 1.10 franka. Tudi tu stoji »franken«, poleg tega pa v francoskem besedilu »francs«, kar tudi ni prav. Kakor prejšnja, sta bili ti napaki tolerirani štiri leta; znamka je izšla namreč šele leta 1919 v novi, popravljeni izdaji.

Sploh kaže, da Belgijci niso ravno prenatlačni. Saj so tudi na ekspresnih znamkah iz leta 1929 napisali »express« z dvema »s«.

Hitrejši v popravljanju zagrešenih napak so bili vsekakor Turki. Že po deset in pol meseca so z novo izdajo odpravili napako, ki se jim je primerila leta 1880, ko so na znamko napisali »1 piastres« namesto »1 piastre«.

Sploh je bila označba vrednosti že večkrat predmet spotike. Tako ima n. pr. najnižja vrednost paragvajske serije iz leta 1892 navedbo »1 centavos«, kar seveda ni prav. Kakor kasneje Belgijci, so tudi Paragvajci počakali štiri leta, da so z novo izdajo znamke odpravili to slovnično nepravilnost.

Zanimive so v tem pogledu italijanske portovne znamke iz leta 1870. Vrednosti je dvanajst; številke, ki jih ozna-

čujejo, so bile posebej vtisnjene v dva okvira, v prvega za centezime, v drugega za lire. Pri tem je nastala slovnična neodpustljivost, da stoji tudi pri vrednosti eden valutna označba v množini, to je »1 centesimi« in »1 lire«. Pri tem je zanimivo, da bi se bili tej slovnični merodnosti lahko ognili s tem, da bi bili namestili označbo »segnatasse« v spodnjo vrsto, valutno označbo pa v gornjo. Tako bi se čitalo »centesimi uno« in »lire una«, kar je v skladu s slovnico.

Ker smo že pri Italiji, naj omenim znamko za 50 centesimov spominske izdaje v počastitev dvatisočletnice rojstva rimskega pesnika Horacija. Na znamki je upodobljen medaljon s pesnikovo sliko in napisom »Oratius«. Sicer pa, črna črka več ali manj...

Saj so tudi iz vrlega Skanderbega napravili »Skanderberga« — a ne morda Nemci, marveč Italijani; albanske znamke iz leta 1913 so namreč tiskali v Turinu.

Pravopisno napako so Francozi zagrešili na znamki za 1.50 fr spominske izdaje za stoti prelet Atlantika z letali francoske zračne pošte. Beseda »conquête« je namreč napisana z nepravilnim akcentom na »e«: conquête.

Angleški jezik stavi za besedo sir (gospod) vedno najprej ime, nato šele priimek. Tega Grki očitvidno niso vedeli, sicer bi jim pri znamki s sliko gospoda Codringtona v spominski seriji za bitko pri Navarinu ne bilo treba popravljati imena iz »Sir Codringtona« v »Sir Edvard Codrington«.

Z neznanjem tujih jezikov se pa ne odlikujejo samo grški izdajatelji znamk. Tudi mi ne zaostajamo. Poglejmo samo našo lepo izdajo znamk Slovenskega Primorja. V dvojezičnem besedilu je Primorje označeno kot »Littorale«, kljub temu, da takrat ni imelo z liktorskimi svežnjem nič več opraviti. »Litorale« pišemo namreč z enim »t«, saj izhaja iz latinskega »litus«, obrežje, obala, ne pa iz besede »Lictor«.

Tiskarski škrat je večkrat pokukal v tiskarne, kjer so izdelovali znamke, in to me le v detinski dobi znamke; lotil se je z uspehom tudi že odraslih znamk.

Dve predhodnici najredkejše znamke na svetu, znamki Britanske Guiane iz leta 1852 za 1 in za 4 cente imata pod sliko v latinščini napisano geslo kolonije: » Dajamo si in povprašujemo se medsebojno«. Namesto »petimus« pa stoji »patimus«. Škoda, da ni šel škrat še malo dalje, pa bi se po naše reklo: da-jamo in trpimo...

Eno črko je škrat prestavil na znamkah Slonokoščene obale pri izdaji iz leta 1936, ki imajo upodobljeno zamorko iz predela Baule, ali pa francosko »Baoulé«; na znamkah stoji »Baloué«.

Na znamki Libanona vrednosti 0.25 fr iz leta 1930 je pa izpustil črko. Mesto, ki ga znamka predstavlja, je napisano kot »Baalbek«, medtem ko ga prejšnje in kasnejše izdaje pišejo s »c« pred »k«.

Včasih je škrat ponagajal samo pri posamezni znamki, ne na celi tiskarski plošči. Tako se je rodil nemški »Dfutsches Reich«, avstrijski »Pranciscus«, poljski »Konapski« itd. Pri znamkah s posebej vtisnjenim centrom se je večkrat tako poigral, da ga je postavil na glavo.

Največje veselje je pa imel tiskarski škrat s protiski. Če se mu je zahotelo, je kar celo besedilo postavil na glavo; ali pa se je zadovoljil s tem, da je posamezne črke in številke izpuščal, zamenjaval, podvojil itd. in to na celi tiskarski plošči ali samo pri posameznih znamkah. To delo je opravljal s tako vnemo, da obsegajo njegovi izdelki že obširno področje za tematsko zbiranje. Zato bi šli predaleč, ako bi hoteli takšne napake popisovati. Saj imamo dvojne in celo trojne pretiske, preobrnjene pretiske, pretiske z napakami, itd. Kdo ne ve za luksemburški »pranc«, za italijanski »1 cents« na znamkah italijanske pošte v Pekingu, za »centimes« namesto »centiemes« na nekaterih vrednostih francoskih znamk za Sirijo iz leta 1930, da ne govorim o bosanskih s pretiskom »Država SHS«, ki so pravi muzej napak. Morda bi šli predaleč, ako bi hoteli samo škrate...

Pa tudi na slike same se je škrat spravil. Pri tem nam je dal marsikatero zanimivost že samo na naših domačih znamkah. Tako je na 5 lirski znamki Slovenskega Primorja I. izdaje nekoč v poli narisal krasno letalo nad Gortanovo rojstno hišo, na nekaterih jamborih ladje

pri 4 lirski znamki II. izdaje Slovenskega Primorja pa namestil svetilniške. Stara Jugoslavija nam je dala »goreče« letalo in druge zanimivosti.

Predaleč bi zašli, če bi naštevali vse napake jugoslovanskih znamk. Kaj šele, da bi navajali napake, ki so jih zagrešili drugi. Morda to niti ne bi bilo zanimivo.

Bolj zanimivi so vsekakor primeri, ko se je škrat vtihotapil v ateljeje slikarjev, ko so upodabljali znamke.

Vsi poznamo viničarja iz okolice Duraja (avstrijska znamka za 6 grošev serije narodnih noš), ki mu je slikar obrnil uhle in jih je moral revež tako nositi celih enajst mesecev, dokler ga ni druga izdaja rešila te neprijetnosti. Napačno narisani državni grb na znamki za 2 šilinga iste izdaje so vsekakor hitreje popravili.

Tudi dobri slikarji so včasih zamenjali desnico in levico. Tako držita z levico rudar kramp in kovač kladivo na nemških znamkah iz leta 1921 (popravljen v novi izdaji leta 1922). Tudi boginja mira, upodobljena na francoskih znamkah izdaje 1932/33, drži oljčno vejico v levici.

Narobe zapesti sukničič ima predsednik republike Honduras Louis Bogrand na znamkah višjih vrednosti izdaje 1891. Krojač bi bil to takoj opazil.

Vsak poljedelec ve, da se sme sejati proti vetru, kvečjemu za vetrom. Nič

čudnega, če seme, ki ga je trosila sejalka na francoskih znamkah, ni vselej obrodilo, kljub temu, da ga je sejala celih trideset let.

Pač pa ne bi mogli zameriti slikarju, ki je upodabljal sina Wilhelma Tella, ki se pripravljal, da bo streljal z lokom na sovražnika, in mu je marisal tetivo pred samostrelom. Takrat (leta 1909) so pač lok že izpodrinjale puške in topovi.

Belgija je leta 1930 izdala serijo letalskih znamk. Po takratnih mednarodnih pogodbah so morala letala na spodnji strani kril nositi označbo države, tako Belgija črki O. O. Na znamki pa vidimo letalo s črkama I. B., ki sta označevali — Italijo.

Z besedilom slikarji sploh niso preveč natančni. To nam lepo prikazuje francoska znamka v spomin matematiku in filozofu Descartesu. Njegovo pred tri sto leti objavljeno delo »Discours de la méthode« so na znamki označili kot »Discours sur la méthode«. Napako so opazili takoj, po izdaji znamke, znamko umaknili iz prometa in izdali novo, popravljeno. Ker pa je ona z napako dosegala bajne cene, so jo vnovič dali v promet, tako da sta krožili obe hkrati.

Tudi Argentina je že morala popravljati besedilo: tako so Juana Martina Güemesa (znamka za 20 centov izdaje 1935) po enem letu izdali brez »Juana«. (dalje)

NAČIN ZBIRANJA ZNAMK

(Smeri, moda in še kaj)

V prvem obdobju zbiranja poštne znamke so pionirji filatelije bržda v vseh deželah zbirali poštne znamke vsega sveta. Ta način zbiranja je bil možen, ker posamezne države tačas leta in leta niso izdajale novih znamk. Države so v petih, šestih ali celo v desetih letih izdale vsega po dvoje ali največ četvero znamk. Stiki s tujimi državami so bili tačas precej ovirani, bodi že zaradi samih prometnih ali tehničnih težav pa tudi

Danska 1950 — ovitek prvega dne

zaradi pomanjkljivosti stikov s filatelisti v drugih državah, ker še ni bilo združenj in pravih stikov. Tačas je bila vsaka poštna znamka dobrodošla in je krasila začetne zbirke naših prvih filatelistov doma in po svetu. Najzanimivejše so bile znamke prekomorskih dežel, zlasti angleških kolonij in eksotičnih pokrajin. Žal so te prve zbirke po večini propadle in jih tako rekoč ni več, če pa je tu in tam še ohranjena kakšna boljša znamka, je našla svoje mesto v zbirkah poštne muzejev ali filatelističnih motorcev.

Pozneje, ko so bile naklade znamk vse večje, so filatelisti nehali zbirati znamke vsega sveta, ker zaradi vse višjih stroškov niso mogli več vseh zbrati. Naj takoj spočetka naglasim, da so tedaj zbirali samo rabljene, se pravi razvrednotene pošne znamke. To je bila prava filatelija. Pozneje so se filatelisti ogreli za zbiranje znamk posameznih kontinentov. Ta se je navdušil le za evropske, oni za znamke Severne Amerike, ostali za Južno Ameriko, Azijo, Afriko,

Avstralijo. Ker so države na vseh celinah izdajale zaradi večjega poštne prometa višje naklade, ne posameznih znamk, marveč serij, so se filatelisti omejili na zbiranje posameznih držav, na kolonije imperijev, na skandinavsko področje, na Balkan, na Južno Evropo ali zgolj na domačo državo. Vedno pogostejše je bilo geslo v raznih filatelističnih časopisih: »Zbirajmo znamke svoje domovine!« Tako je to v precejšnji meri še danes.

Drugi so zbirali samo staro Avstrijo (klasiko) ali staro Italijo (Sicilijo, Modena, Parma itd.), ali sploh samo klasične znamke. Če si ogledamo kakšno boljše zbirko, dejansko prevladuje klasična Evropa. Te znamke niso izšle iz določenih namenov, marveč po potrebi. Razen tega so bili tudi takratni žigi takšni, da jih še danes občudujemo.

Za prve svetovne vojne so filatelisti začeli zbirati tako zvane vojne znamke, raznotero vojno pošto in znamke na zasedenih področjih. Zbirali so po večini znamke nemške vojne pošte, avstrijske v Srbiji, Crni gori, Italiji, Romuniji in drugod. S porazom centralnih držav (Avstroogrske, Nemčije in Turčije) in z znajo Antante, zlasti z ustanovitvijo novih držav, so se odprla nova področja. Mikale so znamke: SHS, Poljske, ČSR, Rusije, Latvije, Litve, Estonije, Posarja, Albanije, Nove Avstrije, Nove Nemčije, Gdanška, Reke itd. Tačas so bile zlasti iskane znamke »Država SHS«, torej naše slovenske znamke, znameniti »verigarji«, ki so po kakovosti in raznoterosti barv vobče audile široko področje domačim in tujim zbiralcem. Že svoj čas so jih iskali v svetu, celo na Dalnjem vzhodu, na Japonskem. Njih vrednost in pestrost je ostala. Toda to je posebno poglavje, o katerem se je že mnogo pisalo in se bo še pisalo.

Dandanes se večina zbiralcev ne zanima več za znamke Reke, Gdanška, Albanije, Estonske, Litve, Latvije itd. Zato ne, ker so bile te znamke izdane večidel iz špekulativnih namenov. Takš-

ma usoda je pisana tudi znamkam držav, ki se ne posvetujejo s filatelističnim forumom ali pa izdajajo znamke manj iz potrebe, le bolj po načelu ponudbe in povpraševanja, čeprav je to škodljivo za razvoj filatelije kakor tudi za poznejši ugled takšnih znamk. Zgled za to so znamke ZSSR. Kdo jih danes še zbira? Težko najdeš koga, ki ima popolno zbirko znamk Sovjetske zveze, ali pa da bi jih še nadalje zbiral. Vzrok je preprost: sama sovjetska poštna upra-

moda, tako imenovana »Maksimafilija«. Toda kakor vsaki modi, je tudi tej usojen konec, čeprav ima še vedno mnogo pristašev po svetu. Zdaj je najnovejša moda zbiranje znamk na pisemskih ovitkih z žigom »prvega dne«. Sodobno je tudi zbiranje znamk pomembnih obletnic (UPU in stoletnice prvih znamk). Po lepoti in tehnični izdelavi se zlasti odlikujejo znamke Švice, Italije, Nemčije, Avstrije in druge. Razmeroma visoke naklade takšnih znamk, njihova estetič-

Posarje 1950 — Analogična razglednica

va je pripomogla s svojim delom in stališčem do tega, da jih noče nihče zbirati. Prvič jih ne more nabaviti, drugič ne more upati, da bo redno prejemal vse novosti, končno pa filatelisti niso »padli z lune«, da bi se dali vleči za nos in da bi drago plačevali sovjetske znamke.

Takole pred drugo svetovno vojno so se pojavili bloki. Filatelisti so jih zbirali. To je bila tako imenovana »blokomanija«. Nato so začeli zbirati nerabljene znamke. Tako je še danes v marsikateri državi, zlasti v Nemčiji, Avstriji in Franciji, pa tudi pri nas. Angleži, Amerikanci in skandinavski narodi pa bolj iščejo rabljene in lepo žigosane. Po minuli vojni je nastopila nova

nost, pomenljiv simbol, vse to bo pritegnilo dosti pristašev, toda tudi ta moda se bo nekoč končala.

Ne smemo prezreti še zbiralcev posebnosti, tudi ne zbiralcev trikotnih znamk, otroških znamk, živali, književnikov, vojščakov, umetnosti, stavbarstva, mostov in še marsičesa drugega, ker je vse to stvar okusa in veselja posameznih filatelistov. Opažamo pa, da se resni filatelisti spet in spet vračajo h klasiki. To je zares lepota in prava filatelija, ki nudi zbiralcu kar največ zadovoljstva. Takšne znamke so do kraja opravile svojo filatelistično vlogo in niso bile tiskane z namenom kakršnekoli špekulacije. Zato bodo ohranile svojo fila-

Naš ovitek FDC št. 14 — Dan Armije

relistično veljavo, dokler bo filatelija na svetu.

Vštric s tem opažamo, da pričenjajo filatelisti zbirati predfilatelistična pisma in razne žige. To je po filatelistični plati zanimivo pa tudi lepo, še pomembneje pa je ohraniti v zgodovinskem pogledu žige in pisma, ki so dokument sedanjosti in minulosti.

Ksenija Štebih

SVETOVNO SLOVSTVO NA ZNAMKAH

(1. nadaljevanje)

Voltaire (1694—1778) se je odlikoval v vseh vrstah: v pesništvu, tragedijah, romanu, povesti, filozofiji, zgodovini, kritiki in polemiki. Odličen značaj njegovega sloga je naravna živahnost, jasnost, eleganca, preciznost in čistost. Kot epični pesnik je dal »Hencvado« (1723), kot tragičen pesnik »Edipa« (1718), »Bruta« (1730), »Zaire« (1732), »Mahometa« (1741) in kot zgodovinar »Karla XII.« (1731) [Zumst. št. 858 za 8 + 2 fr. črna], [Madžarska 1948, Zst. št. 1047 za 2 filerja karminska].

Montesquieu je tudi v tej dobi obelodanil za pojmovanje analog zgodovine in države važna dela: »Considerations sur les causes de la grandeur et de la decadence des Romains« (1734 — O vzrokih veličine in padca Rimljanov) ter »De l'esprit des lois« (1748 — Duh zakonov).

V času vlade enciklopedistov in lepозnanskih salonov (1750—1790) je imel še vedno največji vpliv na slovstvo in duhovno smer Voltaire, ki je tačas

Vprašamo: zakaj težje filatelisti za klasiko? Odgovor je preprost: klasična znamka je s filatelistične in zgodovinske plati zanimiva in pomembna, medtem ko novosti, zlasti tiste, ki izidejo brez potrebe in iz špekulativnih vzrokov, terjajo vse večje izdatke, ki jih povprečni zbiralec ne zmore kar tako. Tudi neredno prejemanje znamk, zlasti znamk, ki se pojavijo (v kolikor se sploh dobé pri poštnem okencu) čez noč ali, še huje, v količini ene ali dveh serij, preprečujejo stike s tujimi filatelisti. Podoba je, da filatelija zadnji čas »životari« in ne kaže tistega razmaha, ki ga želimo. To bi bili tudi vzroki, ki navajajo današnje zbiralce, da se podagoma odrekaio novostim in se vračajo k zbiranju klasičnih znamk, predfilatelističnih pisem, in raznih žigov, pri tem pa zavračajo raznotere trenutne »mode«, ki terjajo zgolj velike izdatke, kakršnih povprečni zbiralci ne zmoremo.

izdal svoji zgodovinski deli »Siccle de Louis XIV.« (1751) in »Essai sur les moeurs et sur l'esprit des nations« (1756), s katerimi je bila zgodovinska veda poglobljena.

Doba revolucije in začetkov romantike (1790—1815) je bila ugodna razvoju parlamentarnega govorništvu. Med znanimi govorniki je omeniti Danton'a (1759—1794, Z. št. 874, 12 + 5 fr. rj' karminska). Doba je dala tudi dosti priložnostnih pesmi, ki imajo le zgodovinsko vrednost. Najbolj znana himna je »Marseillaise«, ki jo je zapel Rouget de l'Isle (1760—1836, Z. št. 309 za 20 c. zelena in št. 310 za 40 c. rjava iz leta 1936). Največji pesnik te dobe je bil Andre Chenier (1762—1794), ki je postal žrtev revolucije 25. julija 1794 (vidi znamko za 5 + 2 fr. Z. št. 871 iz leta 1950).

Ko je po notranjih viharjih nastopil zopet mir, je vstal znanilec in bojevnik za pesništve novih vrednot Chateaubriand (1768—1848). V svojih pesnitvah je zdru-

žil navdušenje za lepote krščanstva z Wertherjevimi subjektivizmom in Rousseaujevim občudovanjem narave. Njegova glavna dela, ki sodijo deloma že v naslednjo dobo, so: »Génie du christianisme«

(1802), »Atala«, »René«, »Les martyrs«, »L'itinéraire de Paris à Jérusalem« (Potovanje iz Pariza v Jeruzalem), »Mémoires d'outre-tombe«. Vidi njegovo znamko za 18 frankov, Z. št. 804 — 1948.

Recamier Julien (1777—1849) pa je zbirala za časa konzulata v svojem lepoznanem salonu opozicijo proti Napoleonu. (12 fr, Z. št. 879-1951).

Ivan Pirnat, Črnomelj

KAKO SI SAM NAREDIM ALBUM

Ta opis je namenjen mladim filatelistom, ki nimajo denarja za nabavo dragih albumov. Če bomo potrpežljivi in vztrajni, bomo ob dolgih večerih naredili albume za vso našo zbirko.

I.

Pričeli bomo z delom za najbolj preproste albume.

Pionirji naj za začetek uporabijo kakršno koli vezano knjigo. Na vrhu naj na listih zapišejo ime države in knjiga je pripravljena za sprejem znamk.

Ker se za prvim albumom vzbudi želja po čem lepšem, kupimo zvezke v »Jugofilateliji«. Zvezek ima prostora za 1000 znamk. Ker zbiramo tudi nerab-

V dobi procvita romantike (1815—1830) po padcu cesarstva je duhovno življenje francoskega naroda močneje utripalo. L. 1820 je objavil Lamartine (1790—1869) svoje »Méditations poétiques (Pesniška razmišljanja). Vodstvo romantikov pa je prevzel Victor Hugo (1802—1885), ki jim je postavil program v predgovoru k »Cromwellu« (1827). Od njegovih glavnih del sodi »Hernani« (1830) še v to dobo. Najbogatejši čas njegovega ustvarjanja pa spada že v naslednjo dobo. To so dela Notre-Dame de Paris, Les misérables (Bedni), Les Travailleurs de la mer, Ruy Blas, Marion Delorme, Le Roi s'amuse (Kralj se zabava). Vidi francoske znamke Z. št. 278 za 1.25 fr. iz leta 1933, Z. št. 290 za 1.25 fr. 1935, Z. št. 328 za 50 + 10 c. 1936/1937, Z. št. 364 za 65 + 10 ct. 1938, Madžarska Z. št. 1050 za 6 filerjev 1948.

Leta 1829 je dosegel tudi Aleksander Dumas starejši (1802—1870), najpopularnejši pisatelj te dobe s »Henrijem III.« največji uspeh. Francija ga doslej ni dala na znamko. Pač pa ga prikazuje Haiti 1936, Yvert št. 274 na znamki za 10 c. in za 25 c. št. 275.

(dalje)

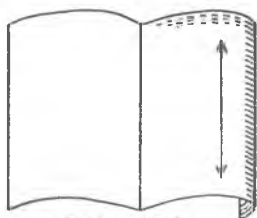
ljene znamke, katerih pa ne bomo lepili v zvezke, bomo na vsako prvo stran v listu pritrčili prozorne listke in ta zvezek-album nam bo vložni album.

Slika št. 1

Slika št. 1 nam kaže, kako naj bodo prozorni listki nalepljeni v listih. Pri delu imejmo pripravljeno krpo za brisanje rok, da ne bodo prozorni listki namazani še kje drugje. Z navadnim svinčnikom odmerimo natančno razporeditev na listih v zvezku, kamor bomo prilepili prozorne listke.

Kako režemo prozorne listke? V mislih bomo šli v drvarnico z namenom, da bomo presekali poleno. Poleno smo z zamahom sekire presekali po njegovi *dolžini*. Tudi papir ima svojo dolžino in širino. Vzemimo 9. zvezek »Nove filatelije« v roko. Odprimo jo. Oslinimo zgornji rob in stranskega. Slika št. 2 nam kaže, da se je zgor-

Slika št. 2

nji rob nagubal, stranski pa zvil. To se pravi, da ima glasilo dolžino v navpični smeri. Z ovlažitvijo bomo pri vsakem papirju ugotovili njegovo »dolžino«. Ko bomo dobili več prakse, bomo kar z nalahnim upogibanjem papirjev ugotavljali dolžine in širine.

Za lepilo uporabljamo škrob. V čisto posodico damo škrob, nalijemo toliko vode, da dobimo mešanico gostejšo kakor mleko.

Pri kuhanju stalno mešamo. Ko se snov zgosti, mešamo še toliko časa, da dobimo lepilo sive barve. Tedaj je lepilo kuhano. Lepila skuhamo le toliko, kolikor ga bomo ta dan porabili. Več dni staro lepilo je pokvarjeno in ga ne smemo uporabljati. Album, ki bi ga delali s pokvarjenim oksidanim lepilom, bi pokvaril znamko (za primer vzemimo Petrovo znamko za 1 dinar rjave barve iz stare Jugoslavije).

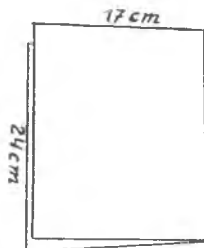
Čopič naj bo iz 3—4 cm dolgih ščetin ali žime. Za brušenje nožve konicice je boljši brus iz mase kakor pa iz naravnega kamna.

II.

Ko smo napravili vložni album iz zvezka, bomo začeli misliti na vložni album z debelejšimi listi in platnicami s platnenim hrbtom.

Debelejši listi bodo sestavljeni iz 3 zlepljenih listov. V knjigarni kupimo ovitke sive, rjave ali podobne barve. Belih in gladkih ne bomo uporabljali. Znamka z belim robom na belem papirju ni lepa.

Ovitki so veliki 35 × 24 cm. Prerežemo jih v dva lista in vsak list prepognemo na polovico. Vsak ovitek iz

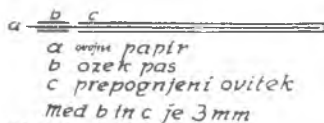

Slika št. 3

knjigarne nam bo dal dva bodoča lista v albumu. Slika št. 3 nam pove, da je ta polovica, ki smo jo prepognili, visoka 24 in široka 17 in pol centimetra. Robova z dolžino 24 cm se morata natančno pokrivati.

Potrebovali bomo še 12 listov debeline *ovojnega papirja*, merjenega po dolžini 24 cm in širine 19 cm. Dalje potrebujemo še 24 *ozkih pasov* iz ovitka v obliki 24 × 1 in pol centimetra. Sedaj imamo vse.

Ovojni papir namažemo z lepilom, ga vložimo v prepognjeni ovitek, dodamo še ozke pasove in naš prvi *albumski list* iz treh delov je sestavljen. Skopemu opisu naj pomaga slika št. 4. Naš list,

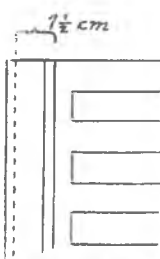

Slika št. 4

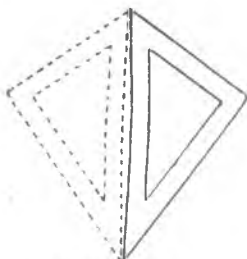
ki je seveda še moker, vložimo v suho staro knjigo ter vse skupaj obtežimo. List vzamemo kasneje iz knjige in ga ponovno vložimo med suhe liste knjige ter ga obtežimo. V nekaj dneh bodo vsi listi, ki smo jih izgotovili in obtežene sušili med knjigami, lepo ravni in te-

meljito suhi. Albumski listi so pripravljene, da jih opremimo s prozornimi listki.

Oblepljene prozorne listke (glej sliko št. 1) prilepimo takisto kakor pri zvezkih, le s tem razločkom, da listke dobro ovlažimo, preden jih pomazemo z lepilom. Ko položimo listek na odrejeno, s svinčnikom zaznamovano mesto, pritisnemo na vsak konec listka z dlanjo, da se nam prozorni listek pri sušenju ne bo skrčil. Ovlažili smo ga zato, da se je raztegnil. Ko smo ugotovili, da je listek na obeh koncih prijel, obrnemo albumski list na drugo stran in na isto mesto prilepimo listek. Zopet obrnemo albumski list in mu damo prozorni listek. Tretji listek gre na drugo stran, četrti na prvo stran. V nekaj večerih bomo opravili to najbolj zamudno delo. Pripominjam, da moramo temeljito vlažne listke lepiti na povsem suhe liste!

Slika št. 5

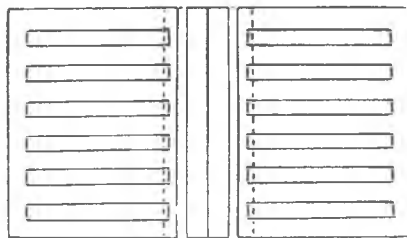

Slika št. 6

Slika št. 5 prikazuje, kako odrežemo odvišni del hrbtna na ozkem pasu z ravnim ravnilom. Slika šte. 6 kaže neravno ravnilo, ki ga ne smemo uporabljati!

Nadaljujmo! Kupili smo v trgovini blaga, kakor ga rabimo za srajce, s tankimi črticami po dolžini. Po črticah lahko s škarjami režemo in tako bo blago odrezano povsod enako široko.

Slika šte. 7 nam prikazuje, kako bomo prilepili blago na dva albumska lista, ki se morata v hrbtnih po vsej dolžini dotikati. Slika šte. 4 je sedaj tudi razumljiva: trodelni list se pri-

Slika št. 7

črki *a* končuje, pri črki *b* se bo pregibal. Ta pregib naj bo oblepljen z blagom, kakor vidite na sliki šte. 8. Tako bomo po dva in dva lista združevali z blagom. To delo ni prijetno, že zato ne, ker uporabljamo škrobovo lepilo. Z mizarskim klejem bi bilo to delo lepše, toda mizarskega kleja ne moremo rabiti pri našem blagu. Ko je vseh 6 parov listov zlepljenih in skoro suhih, vsak par natančno prepognemo, obtežimo in posušimo. Nato združujemo zopet pare listov in nazadnje imamo album z vsemi 12 listi skupaj. Kako je to, bo pokazala slika šte. 9. Na vseh 12 listov prilepimo na prvo stran v širini 4 mm prozorni list oblike 24 × 19 cm. Album naj dobi še zaščitni papir iz ovojnega papirja pred prvim in za zadnjim listom, da ne bomo z rokami raztrgali prozornih listov ali pa jih umazali. Zaščitni list nalepimo z nekaj milimetri širine na blago, kakor vidimo na sliki šte. 9. (dalje)

POPRAVI!

V zadnji številki smo na str. 160 objavili, da je napravljen osnutek za spominsko znamko ob 100-letnici Njegoševe smrti Sreten Grujić. V resnici je osnutek za to znamko delo Pavla Gavranica. Čitatelje prosimo, da nam to meljubo pomoto oprostite, pa tudi za tiste, ki se nam bodo v bodoče primerile, prosimo oprščenja kar vnaprej. Dokler ne bomo dobivali podrobnih uradnih obvestil o vseh naših znamkah, smo navezani na najrazličnejše bolj ali manj točne vire in napake miso izključene.

NAŠE NOVE ZNAMKE

Letalska znamka za 10-letnico JLA

Dne 22. XII. 1951 je izšla zaključna vrednota serije za 10 obletnico velikih dogodkov 1. 1941 (odločba GDP št. 5,250 z dne 17. III. 1951. in št. 14.989 z dne 19. X. 1951.)

din 150.— temmomodra (100,000)

Znamka je delo (osnutek in rez) Sretena Grujića iz Beograda. Na levi je poprsje maršala Tita, levo v ozadju je tovarna s tankom in letali. V levem zgornjem kotu je napis »Dan Armije« (v cirilici), datum 22-XII-1941-1951 in »Avionska pošta« (v latinici). Spodnji rob slike zavzema napis države »FNR Jugoslavija« in oznaka vrednosti znamke »din 150« (vse v latinici). Na spodnjem robu znamke pod sliko je tiskano ime umetnika S. Grujića.

Znamka je tiskana v bakrorezu v Zavodu za izdelavo novčanov v Topčideru. Pola obsega $5 \times 5 = 25$ znamk. Znamka je velika 37×30 mm, slika sama $32,5 \times 26,5$ mm. Papir in lepilo običajna, zobčanje grebenasto $12\frac{1}{2}$.

Poštna direkcija v Ljubljani je dobila teh znamk toliko, da so na vsakega člana FZS odpadle 4 znamke, pa tudi za prodajo na poštah jih je dovolj ostalo. Vendar so bili le redki člani, ki so kupili vso količino, pa tudi na poštah niso šle znamke tako hitro v denar, kakor smo bili to doslej navajeni pri naših novih izdajah. Časi se izpreminjajo: popreje je bilo, kadar so prodajali nove znamke na pošti mnogo filatelistov in malo znamk, to pot pa več znamk in manj kupcev.

Nove frankovne, letalske in portovne znamke.

Kot smo že objavili (str. 144 letnik III. Nove filatelije) bo potrebna zaradi novih poštних pristojbin cela vrsta novih znamk. Te so v tem že pričele izhajati (le pripravi se, ubogi žep...). Do konca januarja so na glavni pošti v Ljubljani prodajali sledeče vrednote:

Frankovne: din 30.— modra
din 50.— modrozelená

Razen v barvi se znamki prav nič ne ločita od istih vrednot iz prve serije gospodarstva.

Letalske: din 100.— živozelena
din 200.— lilastordeča

Znamki sta enaki kakor znamki za 3 in 6 din v prvi letalski seriji s pokrajinskimi slikami, le da je oznaka vrednosti ustrezno predrugačena. Tudi pole so drugače sestavljene in obsegajo $6 \times 4 = 24$ znamk.

Portovne: din 2.— zelena 20.— vijoličasta
din 5.— modra 50.— modra.

Prve tri znamke so enake kakor v prvi seriji prvotnih znamk (katalog Jugofilatelije št. 25, 27, 30) s plamenicami, za zadnjo vrednoto pa so verjetno uporabili kliše ene izmed znamk prve serije, pri kateri so retuširali oznako vrednosti. To so napravili precej nespretno in številki 50 neprijetno bijeta v oči, zlasti če ju primerjamo s številkami na ostalih vrednotah.

ČEMU TO?

Marsikdo, ki je 22. XII. 1951 prišel na pošto in hotel žigosati nekaj znamk s priložnostnim žigom ob 10-letnici JLA, je bil neljubo presenečen, ko so mu povedali, da je dovoljeno žigosati samo ovitke, na katerih je nalepljeno najmanj toliko znamk, kolikor znaša poštnina za navadno pismo (15 din). Ne moremo razumeti, zakaj mora biti za priložnostni žig na pismu znamka s tolikšno nominalo. Mar ne obstajajo nižje pristojbine, n. pr. za tiskovine, katere bi vsekakor tudi mogli žigosati s priložnostnim žigom? Tudi to je pozabila poštna uprava, da velik del s priložnostnimi žigi žigosanih znamk gre v zbirke, ne da bi pošta za to napravila kako uslugo, kar se pa pisem s takimi žigi v resnici odpremi, pa morajo tako ali tako biti zadostno frankirana! Ker zbiralce pošta kar neprenehoma »razveseljuje« z novimi priložnostnimi žigi, ki pomenijo v tako velikem številu občutno breme za žep filatelistov (ki se danes pač ne morejo bahati z velikimi vsotami za nakup znamk), ti počasi opuščajo zbiranje teh žigov in bodo to v takih pogojih še v mnogo večji meri. Zato torej proč s takimi omejitvami!

NOVE ZNAMKEV SVETU

Avstrija

1. Konec lanskega leta so izdatno razširili portovno serijo z novimi vrednotami: 4 in 8 grošev (rdeči) ter 1,40, 2,50, 3 in 3,50 šilingov (vijoličasta).

2. Dne 3. januarja je izšla prekrasno izdelana letalska znamka za 20 šilingov v temnorjavovijoličasti barvi.

3. Dne 22. januarja je izšla znamka s prabitkom v pomoč tekmovalcem, ki bodo zastopali Avstrijo na olimpijskih igrah: 2,40 + 60 zelenomodra. Na znamki vidimo pet olimpijskih krogov in lovorjevo vejico preko njih. Naklada 350.000 znamk.

Belgija

1. Izšlo je 8 znamk s prabitkom v korist borbe proti jetliki: 20 + 5 c, 65 + 10 c, 90 + 10 c, 1,20 fr + 30 c, 1,75 fr + 75 c, 3 + 1 fr, 4 + 2 fr in 8 + 4 fr. Na prvih štirih vrednotah vidimo alegorično sliko, na zadnjih štirih pa zgodovinske gradove.

Češkoslovaška

1. 50-letnico češkega pisatelja Petra Jelemaničkega slavita dve znamki z njegovo sliko: 1,50 kóš rjava in 2 kóš modra.

Francija

1. V korist rdečega križa sta izšli dve znamki: 12 + 3 fr temnorjava (otrok pri mojitvi po sliki iz XV. stol.) in 15 + 5 fr temnomodra (dete z mufom po sliki iz XVIII. stol.)

2. Dne 19. novembra 1951 je izšla znamka, posvečena 400-letnici samostana Vougeot: 30 fr rumenorjava-temnorjava. Na njej vidimo imenovani samostan sredi trta.

3. Dne 24. decembra 1951 sta izšli novi frankovni znamki: 40 fr temnovijoličasta (zvezdarna na gori Bâgonne) in 50 fr sepija (cerkev sv. Stefana v Caen).

Grčija

1. Doplačilna znamka v korist tuberkuloznih poštarjev: 50 à 3 drjava. Pretek je na znamki Zumstein št. 445.

Luksemburg

1. Tudi dobrodelne znamke Caritas 1951 prikazujejo skladatelja, to pot Laurenta Menager-a (1835—1902): 60 + 10 c siva, 2 fr + 15 c zelena, 4 fr + 15 c modra in 8 + 5 fr vijoličastorjava.

Madžarska

1. Dne 21. decembra lani so odkrili v Budimpešti spomenik Stalinu in izdali za to priložnost seveda ustrezajoči znamki: 60 fill rjavordeča in 1 forint modra.

Monako

1. Povišanje poštnih pristojbin je bila tudi v Monaku dobrodošla prilika za izdajo novih vrednot: 3 dr modrozeleno (trg sv. Nikolaja), 6 fr zelena, 8 fr rjava, 15 fr temnomodra. 18 fr rdeča (vse s sliko princa) in 30 fr modra (vhod v princjevo palačo).

2. V majhnem formatu (22×16 mm) so izšle znamke, namenjene za frankiranje vizitk. Na njih vidimo pečat princa Rainierja IV.: 1 fr vijoličasta, 5 fr sivočrna, 8 fr karmínska, 15 fr zelena in 30 fr modra.

3. Priročnostna serija, posvečena Radiu Montecarlo: 1 fr modra-oker, 15 fr lila-vijoličasta, 30 fr modra-črna.

4. Neprodane ostankе blokov rdečega križa iz 1. 1949 (Zumst. št. 397—400) so pretiskali: 1 fr na 10 + 5 fr, 3 fr na 15 + 5 fr, 6 fr na 25 + 5 fr in 6 fr na 40 + 5 fr. Nepretiskanih blokov z visoko nominalno mase mogli prodati, pretiskani pa so šli hitro v denar in že sadaj trgujejo za visoke zneske.

Nemčija-vzhodna

1. Za teden Sovjetsko-nemškega prijateljstva sta izšli dve znamki: 12 pf modra in 24 pf rdeča. Na prvi sta prikazana učenjalka Rus Bykov in Nemeč Wirth (tehnika), na drugi pa neizogibna Stalin in Pieck.

2. Dne 12. januarja sta izšli znamki za tretji zimskošportni teden v Oberhofu: 12 pf zelena (smučar-skakalec) in 24 pf modra (smučar-tekač).

Nemčija - Zahodni Berlin

1. Serija z zvonom miru je šla tako dobro v denar, da so se odločili natis-

niti novo naklado teh znamk. Seveda so črtež nekoliko predrugačili: kembelj, ki je bil prej na levi strani, je sedaj na desni. Prvi dve vrednosti sta že izšli: 10 pf rumenozelena in 20 pf rdeča.

Nemčija - zahodna

1. Dne 20. decembra lani sta izšli dodatni vrednoti k frankovni seriji (številka); 40 pf vijoličasta in 60 pf temnočrna.

2. 50-letnico podelitve prve Nobelove nagrade za fiziko, ki so jo podelili 10. XII. 1901 znamenitemu nemškemu fiziku Viljemu Konradu Röntgenu (1845—1923) je proslavila priložnostna znamka: 30 Pf modra. Na znamki je učenjakovo poprsje, načrt prve rentgenske cevi in ustrezajoč napis. Naklada 5 milij. komadov.

Norveška

1. Dodatna vrednota s kraljevo sliko: 30 öre rdeča.

2. Pomožna frankovna znamka: 30 á 25 öre temnordeča.

Poljska

1. Portovno serijo so razširili za sledečih 8 vrednot: 5, 10, 15, 20, 30, 60, 90 Gr in 2 Zł.

Portugal

1. Portugal je 22. novembra lani proslavil 25. obletnico narodne revolucije z dvema znamkama: 1 in 2.30 Esc. Barve sta rjavovijoličasta in temnomodra, naklada pa znaša 4 in 1 milijon komadov.

Romunija

1. Serijo za petletko so razširili še za sledeči vrednoti: 7 lejev zelena in 35 lejev temnočrna.

2. Spominska znamka za 10 lejev v temnočrni barvi prikazuje Pavla Kaceneca, enega izmed ustanoviteljev KP Romunije.

San Marino

1. Dne 22. novembra je izšla letalska znamka za 1000 lir v večbarvnem tisku.

2. Izšla je tudi znamka v korist poplavljenecem v severni Italiji. V ta namen so pretiskali 250 lirsko letalsko

znamko s pretiskom »Prealluvienati italiani 1951«, stvarno vrednost pa uničili s tremi črticami.

Sovjetska zveza

1. Slikar Vaznevov: 40 kop in 1 Rub.
2. 34-letnica Oktobrske revolucije: 40 kop, 1 Rub.
3. Matematik Ostrogradski: 40 kop.
4. Borba za mir: 40 kop.
5. Osvoboditev Češkoslovaške: 20, 25, 40, 60 kop, 1 Rub.

Španija

1. Dodatno k frankovni seriji sta izšli sledeči vrednoti: 35 c zelenomodra in 50 c temnomodra.

Švedska

1. Tudi tukaj sta izšli dve novi frankovni znamki: 5 öre rdeča (29. nov.) Na njej vidimo številko 5 in naziv države v izredno posrečenem sestavu. Na znamki za 1.50 kr v vinskordeči barvi pa vidimo običajne tri krone iz švedskega grba.

Švica

1. Dne 1. februarja so izšle znamke v spomin 100-letnice električnega prenosa vesti v Švici: 5 c oranžno-rumena (telegraf), 10 c zelena-zelenomodra-rožasta (telefon), 20 c rdečevijoličasta-rožasta-sivozelena (radio) in 40 c temnomodra-svetlomodra (televizija). Tiskane so pri Courvoisieru.

Turčija

8. Spominska serija za 40. medparlamentarno konferenco v palači Yildiz v Carigradu: 15 k zelena, 20 k modra, 30 k rjava in 60 k vijoličasta. Naklada 80.000 kompletnih serij.

1. V prvih dneh novembra lani je izšlo 7 znamk s sliko Kemal Paše (Ataturk) na tankem papirju. Dve sta v doseganji barvi (1 k sivočrna in 20 k temnomodra — Zumst. 1152 in 1158), ostale v novih barvah: 10 p cinober, 2 k rumena, 3 k siva, 4 k zelena in 15 k rdečerjava.

Vatikan

3. Cerkveni kongres v Kalcedoniji: 2, 25, 35, 60 in 100 lir.

Ovitek FDC št. 11 — Padalci

Ovitek FDC št. 12a — Kulturniki

MOTIVI NA NAŠIH ZNAMKAH

Na naših znamkah je bilo doslej že resda dosti lepih motivov. S tem pa ni rečeno, da ne bi mogli tiskati v prihodnosti novih znamk, ki bi imele še raznotere motive, nanašajoče se na našo socialistično stvarnost, na prirodne lepote in prirodna bogastva, na naše znamenite može in podobno.

Zakaj na naših znamkah še nimamo Postojnske jame? Dobro vemo, da so okupatorji za časa svoje kratkotrajne vlade brž izkoristili njen pomen in lepoto in izdali znamko, na kateri so prikazane lepote postojnskih kapnikov. Kako pomenljivo bi bilo za naš tujski promet, če bi imeli serijo znamk, na katerih bi lahko videli: Postojnsko jamo, Opatijo, Rab, Hvar, Korčulo, Dubrovnik, Bohinj in druge primorske in turistične kraje ki niso toliko znani!

Nadajte, zakaj na naših znamkah še nimamo risb z motivi naših rastlin, ki jih izvažamo: tobak, bolhač, lan, hmelj, konoplja, mak, kamilice in druge zdravilne rastline? Dobri risarji bi lahko po zgledu švicarskih, avstrijskih in madžarskih znamk s podobnimi motivi dali takšno ali podobno serijo, seveda v prirodnih barvah.

Zakaj na primer nimamo znamk z lepimi vzorci naših rudnin in kristalov kakor: bakra, antimona, pirita, galenita, oniksa, cinobarita (živosrebrne rude), in sicer v kristalasti obliki in barvah, kakor še vrsto drugih rud, ki jih tudi izvažamo?

Dalje bi lahko imeli znamke s podobami naših junakov, recimo iz preteklosti (v okviru znamk LR Srbije) kakor: Hajduka Veljka, Stanoja Glavaša, Vasa Čarapića in druge. Potem: podobe naših hajdukov in uskokov v okviru znamk LR Hrvatske ali Srbije. Prav tako bi lahko izdali znamko z vojvodskim prestolom na Gosposvetskem polju v okviru izdaje naših znamk za LR Slovenijo. Tega je še mnogo.

Razen tega bi lahko imeli serijo znamk s folklornimi liki iz vseh naših republik, kjer bi se zlasti uveljavile na-

rodne noše, vsa slikovitost naših barv in izrazitost naših ljudskih tipov. Iz soodobnosti pa bi lahko prikazali na naših znamkah podjetja, kakršen je Litostroj, razne naše hidrocentrale in druga velika javna dela, zlasti naše ključne objekte.

Zakaj še nismo izdali znamk s podobami Jasenovca, Banjice in drugih krajev, kjer so bila razna taborišča in mučilnice naših najboljših ljudi? Saj vendar vemo, da so Čehi imeli ene same Lidice, pa so z njimi napravili reklamo, kakor da so imeli vse polno tega! In zakaj ne izdamo serije znamk z zastavami (v barvah) naših narodov, oziroma naših ljudskih republik?

Kakor vidimo po navedenem, imamo takih in podobnih motivov dovolj. Vse to je treba dati v roke našim najboljšim umetnikom in graverjem, da ustvarijo tisto, kar vsi želimo: da bi te znamke predstavljale našo državo in hkrati prikazovale svetu naše prirodno bogastvo, lepoto, zaslužne može, kulturo in napredek. Pričujoči drobci naj bi bili samo izpodbuda odločujočim, da čujejo mnenje filatelista, ga preučijo ter pri prihodnjih izdajah novih znamk ob drugih predlogih upoštevajo tudi ta migljaj.

%%%

Londonski filatelistični list »Stamp Mirror« je kar nenadoma prenehal izhajati, tako na hitro, da se še od čitateljev ni mogel posloviti. Radi pomanjkanja papirja mu le-tega niso več dodelili, tako da tudi številko, ki so jo imeli že postavljeno, niso mogli natisniti.

Francoski trgovci in filatelisti so sklenili, da bodo bojkotirali blok, ki ga je izdal Vietnam in z njim hotel iztisniti nekaj denarja iz žepov zbiralcev, ki zbirajo francoske kolonije. In teh v Franciji ni ravno malo.

%%%

OGLEAS

Mole se bratska društva i podružnice, da svu poštu za Podružnico Sarajevo šalju na adresu: Podružnica filatelista, Sarajevo, poš. pretinac 180.

O BČNI ZBORI

CELJE

Na 3. rednem zboru Filatelističnega društva v Celju dne 17. I. 1952 je bil izvoljen naslednji novi upravni odbor: predsednik Gorčinšek Viktor, podpredsednik Cokan Ludvik, tajnik I Golob Milica, tajnik II Lukas Franc, blagajnik I Skoflec Marica, blagajnik II Lenko Anica, gospodar Oblak Adolf, knjižničar Lovšin Anton, zastopnik mladine Vozlič Ivan. Odborniki: Rajnhofen Leopold, Rojnik Rudolf, Fajš Mirko. Nadzorni odbor: Hraščnik Leopold, Koren Janez, Jaklič Ivan. Razsodišče: Lang Venčeslav, Mišič Anton in Kunej Ferdo. Sestanki društva so vsak četrtek od 19.30 dalje v II. nadstropju Doma OF. Vsak petek ob 20. uri se sestajajo istotam zbiratelj klasičnih znamk. Vsako drugo nedeljo v mesecu ob 10 dopoldne je mladinski sestanek. Redne seje društvenega upravnega odbora so vsak zadnji petek v mesecu.

METLIKA

Na zboru dne 14. II. 1952 je bil izvoljen ta-le novi upravni odbor: za predsednika Jug Goško, podpredsednik prof. Možina Albina, tajnik Barle Vida, blagajnik Pečar Nežka. Odborniki: prof. Dukar Jože, Hočevar Pepca, Klemenčič Martin, Magovac Karolina, Pavlovič Zvonko, Vilfan Tugomer. Nadzorni odbor: Flažman Darček, Lekšan Ciril, Miheličič Silvo. Razsodišče: Malešič Pavla in Jug Martina.

Skladi: a) članarino za 1952 je poravnati najdalje do 29. II. 1952; b) pridobiti čim več naročnikov »Nove Filatelije«; c) Urediti zbirke čim bolje in okusneje; č) Propagirati zbiranje znamk in pridobivati mladino; d) Poživeti menjalne sestanke, ki naj bi bili vsaj enkrat mesečno; e) Poskrbeti za primeren društveni prostor.

TRBOVLJE

Dan zбора: 27. januar 1952. Novi upravni odbor: predsednik Kovčič Rado, podpredsednik Suša Jože, tajnik Medved Kristina, blagajnik Lapi Franc, gospodar Grčar Stane. Odborniki: Razpotnik Slavko in Krajšič Giza. Nadzorni odbor: Mikulic Rajko, Kajtnik Zdravko, Kozjek Ana. Razsodišče: Mikulic Rajko, Golob Miro. Zastopnik mladine Razpotnik Matjaž.

Društveni sestanki so vsak ponedeljek ob 18. uri v lokalu Planinskega društva Kum pri Pravdiču.

PTUJ

Na 3. rednem zboru dne 3. II. 1952 so člani izvolili naslednji delovni odbor: predsednik Rosenfeld Anton, podpredsednik Klmar Vlado, tajnik Kočednik

Ferdo, blagajnik Alt Rajko. Odborniki: Dokler Zvonko, Majcen Rudolf, Frič Jože (za mladino); namestniki: Gac Vinčo, Zupanc Anica in Bohak Ivan (za mladino). Nadzorni odbor: Verden Janez, Letič Engelbert, Florjančič Justina. Razsodišče: prof. Paulinič Arnold, Derkovič Milan in Sober Drago.

Sestanki so vsako prvo sredo od 19—21 in vsako tretjo nedeljo v mesecu od 9—11 v prostorih kavarne Moskva.

DOLNJA LENDAVA

Dan zбора: 3. februar 1952. Društvo vodi ta-le upravni odbor: predsednik Pojbič Karel, tajnik Gradšnik Ivan, blagajnik Čisar Aleksander. Odborniki: Ludič Dragotin, Taš Drago in Blau Ludvik. Nadzorni odbor: Banfi Stefan, Seškolec Karel. Razsodišče ni javljeno.

Sestanki so vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 19. uri v sobi št. 3-1 tajništva OLO Lendava odnosno v hotelu »Krona«.

IZ NAŠIH REPUBLIK BOSNA IN HERCEGOVINA

Dne 27. I. 1952 je bil 3. redni občni zbor podružnice Sarajeva, ki so mu prisostvovali poleg članstva tudi člani uprave Saveza filatelista BIH s predsednikom dr. Mehmedagićem.

Poročilom o delu starega odbora je sledila diskusija, ki je osvetlila problematiko in gradala članstvo, ki se ne zanima za razvoj društva temveč le za dvig znamk. Za neutrudno in požrtvovano delo je občni zbor sklenil nagraditi tov. Riko Elznerja. Razen tega so bili imenovani zaradi posebnih zaslug na razvoju za častne člane: dr. Ljeskovac Miloš, dr. Mehmedagić Aldosman, Elzner Riko in umrli predsednik nadzornega odbora dr. Miljan Radulaški.

Novi upravni odbor sestavljajo: predsednik Behrićević Fehim, podpredsednik dr. Mato Bonačić, sekretar Penc Milica, blagajnik Frui Muhamed. Odborniki: majbor JLA Albin Šibenik, Smajo Koristović, Vilko Bač, Dževan Pašić, Ismafil Čerkez, Ivan Zidanšek in Mirza Iblizović. Nadzorni odbor: predsednik Riko Elzner, odbornika Pavle Dugač in Josip Peacik. Člani razsodišča: dr. Miloš Ljeskovac, Alija Pinkić in Saša Šarić.

Dne 20. novembra 1951 je bil ustanovni občni zbor nove podružnice v Novem Ljubicu. Podružnice upravljajo predsednik Gustav Fraj, sekretar Antė Milinović, blagajnik Rudo Šukanec, Josip Pišer in drugi.

K U P O N

Nagrada
številčnica št. 1

SPREMENBA POŠTNE TARIFE od 1. I. ozir. 5. II. 1952.

Dopisnice

	Tuzemstvo: Inozemstvo:	
za odprte	din 10.—	din 17.—
z odgovorom	din 20.—	din 34.—

Pisma

Krajevni (mestni) promet za okoliš Ljubljana, Polje, St. Vid, Ježica: do 20 gr din 10.— do 500 gr din 40.— do 50 gr din 15.— do 1000 gr din 100.— do 250 gr din 25.— do 2000 gr din 150.—

V medkrajevnom prometu ostane objavljena tarifa nespremenjena. Za inozemstvo pa je poštnina zvišana in znaša: za pisma do 20 gr din 28.— za vsakih nadaljnjih 20 gramov ali del te teže pa po din 17.— več.

Tiskovine

Inozemstvo: do 50 gr din 10.— za vsakih nadaljnjih 50 gramov ali del te teže po din 5.— več.

Vzorci brez vrednosti

Inozemstvo: do 60 gr din 10.—
do 100 gr din 15.—

Poštne nakaznice

do dinarjev 500.—	din 20.—
do dinarjev 1000.—	din 30.—
do dinarjev 2000.—	din 50.—
do dinarjev 5000.—	din 70.—
do dinarjev 10000.—	din 100.—
do dinarjev 20000.—	din 130.—

Brzobjavne nakaznice (samo za tuzemstvo): nakazniška pristojbina in brzobjavna pristojbina po številu besed a din 8.—.

Posebne pristojbine

	tuzem.:	inozem.:
Priporočnina	din 35.—	din 40.—
Ekspresnina	din 35.—	din 60.—
Povratnica	din 30.—	din 30.—
Kupon za odgovor		din 50.—

ŠTEVILČNICA ŠT. 1 (Nagradna)

Vstavi namesto številčk 1 do 22 odgovarjajoče črke. Začetne črke besed, ki jih dobiš ob pravilni rešitvi v vsaki vrsti, bodo dale ime filatelističnega glasila. Za pravilne rešitve bo prisodil žreb 5 nagrad v znamkah. Rešitve pošljite (s kontrolnim kuponom na šesti strani) na dopisnico do vstetega 25. marca 1952 na naslov: »Uredništvo Nova Filatelija«, Ljubljana, poštne predal 281. Rešitev brez kontrolnega kupona ne bomo mogli upoštevati pri žrebanju nagrad.

Besede v vstah pomenijo: 1. Evropska država — 2. Belgijska serija — 3. Pošta v Slov. Primorju — 4. Angleška kolonija — 5. Tuja denarna enota — 6. Azijska država — 7. Bivša evropska država — 8. Kontinent — 9. Pošta na Gorenjskem — 10. Bivša evropska državnica (naziv na znamki) — 11. Nefilatelist, nestrokovnjak — 12. Nordijski pisatelj — 13. Bivša nizozemska kolonija v Aziji — 14. Filatelistična potrebščina.

1.	1	2	3	4	5	6	7	8
2.	2	3	4	8	9			
3.	4	10	11	8	4	8		
4.	8	12	5	1				
5.	13	2	3	10	1	14		
6.	10	3	8	1				
7.	9	10	14	4	8			
8.	8	15	10	16	8			
9.	14	3	17	10	18			
10.	5	5	19	14	10			
11.	9	8	10	7				
12.	10	20	19	5	1			
13.	16	8	4	8				
14.	8	9	20	21	22			

K U P O N

Nagradna
številčnica št. 1

STROKOVNI TISK

»Filatelista« — Beograd

Št. 12 za december 1951: Inž. Z. M. Djordjević: Desetogodišnjica Jugoslavenske Amnije — S. Ostojić: O spiskim markama za novine — Inž. M. Vermer: O zupčanjima maraka Srbije od 1869—1880 — Inž. Aleks. J. Petrović: Uputi u filateliju (Filatelistički pribor) — B. Novaković: Celine STT-VUJA — Dragan Novak: Okupatorsko izdanje maraka za Kosovo 1941. godine — E. Arhangelski: Aerofilatelija (nastavak) — Z. Sabo: Znameniti ljudi na markama — S. Manželej: Prodaja naših maraka u inostranstvu — T. Delija: O žigovanju maraka — L. Fišer: Poštanska kola na markama — S. V. Stojnić: Naš katalog — I. Harašilić: Jedno nejasno pitanje u katalogu »Jugofilatelije« — Priča o markama iz starih vremena — Kroz filatelistički svet — Naše marke, celine i prigodni žigovi — Nove marke — Vesti iz saveza: SFS, SFM, SFBiH — Literatura — Oglasi.

»Filatelija« — Zagreb

Št. 11—12 za november—december 1951: Mato Šerić: Dan Jugoslavenske Amnije — Prof. Slavko Pavešić: Petar Petrović Njegoš — Ante Z. Turina: O špekulaciji u filateliji — Ivan Njersić: Filatelija — Dr. Stjepan Meoger: Sistematski osvrt na naš filatelistički rad — Dragutin Karlović: Kako sam postao filatelist — R. N. Horvat: Slovenija — Prof. Nada Golner: Upotreba marke kao nastavnog pomagala u zemljopisu — Ing. V. Vida: Žigovi auto-puta »Bratstvo i jedinstvo« — Nove marke — Naše marke — Osobine jugoslavenskih maraka — Prigodni žigovi — Naše celine — Marke evropskih i prekomorskih zemalja — Savezne i društvene vijesti — Vijesti iz SFS, SFM i SFBiH — Nova poštanska tarifa — Filatelistički časopisi — Izložbe u inostranstvu — Bibliografija — Ovo i ono.

NAŠE GLASILO

Se »blesteča« kritika FKL-a

V zadnjem zvezku preteklega leta smo objavili nekaj ocen o našem glasilu. Podobnih bi lahko dali še več, celo še bolj laskavih. Vse kritike so prišle po našem pozivu, da naj članstvo kar najbolj sodeluje z mnenjem, željami, članki. Poudarjali smo, da bo glasilo pestro le tedaj, če bo dovolj sodelovanja in da je zato od članstva odvisno, kakšna bo revija. Obljubovali nismo ničesar. Dejstvo pa je, da je pri dosedanjem ozkem sodelovanju »pravi čudež, da je glasilo tako, kakršno je«, kakor je to zapisal povsem objektivno in brez hvale kritik v »Pregledu dela naše Zveze«. Uredništvo ima nedvomno hude težave, ki pa jih je doslej požrtvovalno in nesebično premagovalo z edinim namenom, da dela v prid članstvu in za dvig naše zaostale filatelistične književnosti.

V zvezi z objavo višje cene smo dali predlog po večjem naročilu izvodov predvsem podružnicam, ki so doslej v primeri s številom članstva jemale in razpečale premalo izvodov. V splošnem so vse naše druge podružnice razumele naš poziv in so se potrudile za več naročin. Članstvo mariborskega društva je celo na nedavnem občnem zboru sprejelo sklep, da obvezno naroda glasilo z izjemo mladine in tistih članov, čigar ožji člani-solmenjaki so tudi včlanjeni. Medtem pa je odbor Filatelističnega kluba »Ljubljane« odgovoril tako-le:

»Upravni odbor FKL je na seji dne 24. I t. l. razpravljal o glasilu. Posamezni člani odbora so bili mnenja, da revija ne zadovoljuje s svojo vsebino (podčrtali mi). Po daljši debati je odbor osvojil mnenje, da ne naroči revije za svoje člane, ker med njimi ni tolikšega zanimanja zanjo prav zaradi zgoraj navedenega razloga (podčrtali mi). Da bi klub iz svojega naročila več izvodov, ki bi mogli obležati v arhivu, ne dovoljujejo finančna sredstva.

Odbor opozarja, da je pričakovati padeč članstva zaradi previsokih dajatev tako na članarini kakor za visoke nominalne novih znamk. Tudi zategadelj klub ne more prevzeti nikakega naročila. Odbor bo članom priporočil neposredno naročilo. Pripravljen pa je prevzeti 50 izvodov proti naknadnemu obračunu. Podpis: tajnik Sterle Tone I. r.»

Uredništvo čudi taka vsebina odgovora Zavedamo se, da sicer naše glasilo ni na tisti višini, kakor bi lahko bilo, če bi vsi tisti, ki naše literarno delo omalovažujejo in kritizirajo, z dobro voljo sodelovali. Teh pa prav v klubu FKL-a, ki šteje 517 (!) članov in med katerimi je dosti strokovno podkovanih zbiralcev, ni malo. Praviinejše stališče so vsekakor zavzele druge podružnice, ki se zavedajo pomembnosti izhajanja glasila. S tem zagotavljajo nadaljnji razvoj in podpirajo naše pozitivne napore v prid skupnosti.

Z ANIMIVOSTI

Švicarske znamke za Zvezno slavje (Bundesfeier) 1951 so izšle v nakladi 846.028 kompletnih serij, naklada LUNABA bloka pa znaša 121.147 komadov.

Tudi Island se bo priključil državam z letalskimi znamkami visokih nominal in bo v kratkem izdal letalsko znamko za 25 kr.

Španija bo letos praznovala 100-letnici rojstev dveh slavni zdravnikov: Jaime Ferran — y Clua (izumitelj cepiva proti koleri) in Santiago Ramon y Cajala (raziskovalec možganskih celic, Nobelov nagajenec). Prvega bomo videli na znamki za 1,50 pezeta (5 milj. komadov), drugega pa na znamki za 75 c (naklada 10 milj. kom.). Maja meseca bo v Barceloni evharistični kongres, za katerega boste izšli dve znamki: frankovna za 90 c (15 milj.) in letalska za 1 pezeta (10 milj.).

V Avstriji cene znamkam stalno naraščajo. Na aukcijah je posebno veliko zanimanje za avstrijsko klasiko in dobrodelne serije prve republike. Pa tudi znamke druge republike kažejo počasno, a stalno dviganje cene. Tako Rennerjev blok že 460—480 šilingov. Tudi v Nemčiji stalno naraščajo cene. Tam iščejo posebno izdaje iz let 1923—1938, od povojnih izdaj za zlasti znamke francoske cene, ki so s tržišča skoraj čisto izginile. Posebno so iskane tkzv. tretje frankovne serije (brez oznake valute) vseh treh dežel te cene.

STT-VUJA: ovitek FDC št. 3/1951

LOVEC NA ZNAMKE

Lovec redkih znamk, prekupčevalec, je kupoval vse, kar se mu je zdelo količkaj vredno. Nedavno je zasledil pri starinarju na Dunaju nepomembno okvirjeno sliko, ki je bila na hrbtni strani prelepljena s starim časnikom. Brezbrizno vpraša trgovca, koliko stane slika. Tri sto šilingov, mu odvrne trgovec. Kupec začne kritizirati sliko in pretirano ceno. Prodajalec mu prostodušno odgovori, da je njegova prosta volja, ali hoče sliko kupiti ali ne. Po daljšem prerekanju zapusti kupec trgovino. Kmalu pa se vrne, toda trgovec še nadalje vztraja pri prvi ceni. Ko kupec sprevidi, da starinarja nikakor ne bo uklonil, mu konec koncev plača zahtevanih 300 šilingov, vzame sliko in odide. Pride domov in ne ve, kaj bi počel od veselja, ker se je poceni polastil dragocene znamke. Podoba je kupil namreč le zato, ker je bila na časniku, s katerim je bila podoba na hrbtni strani zalepljena, zelo redka avstrijska časopisna znamka z Merkurjevo glavo.

Isti čas si je tudi trgovec od veselja mel roke, ker je prodal za drag denar — ponarejeno znamko. Lakomnik se je ujel v spretno nastavljeno past. Nič ni mogel starinarju. Kajti ta mu je bil prodal podobo, ne znamke.

Koeljiva je bila pot, ki so jo morale premagati nekatere priložnostne ameriške znamke, preden so preko raznih ovir prišle do ljubitejev. Naslednja zgodbica nam pripoveduje o posebnih znamkah, ki so izšle leta 1935 v Kolumbiji na čast južnoameriški olimpiadi. Potreben je bil pravcati tek čez ovire, da so začeli to izdajo redno prodajati. Predvsem so prispele te znamke, ki so jih tiskali v Londonu, z zamudo v Kolumbijo, namreč šele dva dni po pričetku olimpiade. Z letalom so jih takoj prenesli v glavno mesto Bogoto, kjer naj bi jih brž začeli prodajati, a so ugotovili, da prezident še ni podpisal zadevnega odloka. Ta pa se je bil pravkar odpravil v Barranquillo. Torej so zadevni odlok poslali z letalom za njim. Ko je letalo prifrčalo v Barranquillo, se je prezident že odpeljal v Cartageno. Spet so poniteli za njim z odlokom — in spet ga niso našli, ker se je medtem že vračal v Bogoto. Zdaj se je hotela poštna uprava že odreči izdaji znamk, kajti olimpijske igre so bile domala že pri kraju. To pa je zbudilo pravi orkan v krogih zbiralcev in prekupčevalcev, ki so opozarjali, da bo državna blagajna (in z njo še marsikdo) ob velikem zaslužku. To je užgalo. Uradno je bilo objavljeno, da bo prezident v petek zvečer podpisal odlok, da bodo lahko prišle znamke v soboto v prodajo. Sobota pa je bila narodni praznik in poštna uprava ni mogla razprodajati

posebnih znamk. Množico radovednih kupcev so torej potolažili z obljubo, da bodo znamke lahko kupili v ponedeljek. Ko pa so se zbiralci zbrali v ponedeljskem jutru v dolge vrste, so morali prestat še eno preizkušnjo svoje potrpežljivosti, kajti poštna uprava jim je sporočila, da je treba razprodajo sprito tolikšnega navala šele organizirati in da se bo prodaja pričela ob štirih popoldne. To je držalo. Od štirih dalje se konec koncev prodajali znamke petnajst dni po prvotnem roku. Vsekakor je takšen filatelističen tek čez ovire imel svojstven športni značaj, docela primeren tem težko dosegljivim znamkam, ki so izšle na čast južnoameriške olimpiade.

Z juga se podajmo v severne dežele neomejenih možnosti in čujmo prikupno zgodbo o okusnem lepilu na znamkah. Poštni urad v mestu San Antonio (Texas) se je nekega dne začudil, ker je oilo v poštnih nabiralnikih vedno več nefrankiranih pošiljk. Kjer so lahko ugotovili odpošiljatelja, so ga naprosili naj pošiljko primerno frankira. Toda vsi odpošiljatelji so začudenim uradnikom odgovorjali: »Saj sem vendar prilepil znamko!« Ker je bilo takih ugovorov vedno več in ker naposled večina pošiljk ni bila frankirana, je dala poštna uprava natančno preiskati pošne nabiralnike. Ugotovila je, da so v raznih kotičkih, ki jih pismonošci niso dosegli, ležale kopice nezigosanih znamk, na katerih sploh ni bilo več lepila. Izprva so pomislili, da so bile znamke preslabo olepjene. Nato pa je neki kemik na splošno presenečenje razkril, da gnezdiijo v poštnih nabiralnikih tisoč in tisoč drobnega mrčesa, ki se slastno hrani z lepilom na novih znamkah. Neznansko drobne živalice so se znale spretno splaziti pod vsako znamko, ki je bila rahlo prilepljena in so imele veselo pojedino z lepilom, ki so ga do kraja pospravile. To nasladio so jim odpravili šele, ko so vse pošne nabiralnike v San Antonio kemično očistili. To je bilo v Texasu, da ne pozabimo.

Ko je bil še gospod Podbielski: državni tajnik nemške državne pošte, je neki Vestfalec kupil pošne zalepnice, kakršne so bile tačas v navadi. Ko pa jo je popisal in zalepil, je gumi odpovedal. Mož se je ujezil, vzel šivanko in nit, zašil zalepnicco in jo poslal s hudo pritožbo državnemu tajniku Podbielskemu. Poročljivo ga je vprašal, če je takšno ravnanje pravilno. Dobro razpoloženi Podbielski je pritožniku lastnoročno odgovoril, da je z zalepnicco pravilno ravnal, samo da bi bil moral pogniti šivanko skozi vsako luknjico zalepke. Hkrati mu je dal uradno poslato novo zalepko. To je dokaj razveseljiv dokaz, da zna biti tudi pošta kdaj pa kdaj dovpljpa. Da, humor je ravno tisto, če se kljub vsemu smejemo!